

РЕШЕНИЕ

№ 70

гр. София, 06.01.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 06.12.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Росица Драганова
Ралица Романова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Тафров, като разгледа дело номер **4696** по описа за **2013** година докладвано от съдия Катя Аспарухова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по касационна жалба на ЗАД [фирма] срещу РЕШЕНИЕ от 29.03.2013г. по нахд № 12793 по описа на СРС за 2012г., с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ №Р-10-283/06.06.2012г. на зам. председателя на КФН, с което на дружеството са наложени пет имуществени санкции по чл. 319, ал. 1 т. 2 КЗ от по 1000лв..

Несъгласен с решението е ЗАД [фирма], което по изложените в касационната жалба основания –моли да се отмени същото и да се постанови друго, с което да се отмени в цялост наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът –не се представлява.

Ответната страна – чрез юрк.К. оспорва жалбата и моли решението като правилно и законосъобразно да се остави в сила.

Представителят на СГП изразява становището за неоснователност на жалбата.

Административен съд София-град като се запозна с изразените становища и въз основа на основанията изложени в касационна жалба, разгледани по реда на чл.217 и чл.218 от АПК, намери за установено следното:

За да потвърди НП - СРС е приел, че НП е издадено от компетентен орган, без допуснати процесуални нарушения в производството по установяване на деянието и при доказаност на последното. Констатирано е, че същото се изразява в това, че по сключени на 09.11.2011г. конкретно описани полици по застраховка „Гражданска

отговорност” дружеството е допуснало нарушение на чл.63, т.1 от Кодекса за застраховането, предвид това, че неправилно е посочена дължимата парична премия. Посочено, че при отделните застрахователни договори, описани в НП, лицата се ползват с конкретни отстъпки като например такава за собственици с адресна регистрация в населени места „село” – 10%; за възраст на собственика – на МПС над 35г. -10% и т.н., които отстъпки неправилно са приложени. Например конкретно за П. М. собственик на МПС с [рег.номер на МПС] е установено, че е платена премия от 217 лв., което е с 46,50 лв. по-малко от дължима от 263,50лв., след приспадане на визирани в АУАН и в НП проценти. За това деяние е констатирано, че дружеството, сключвайки застрахователна полица №11111890767175/09.11.2011г. е извършило нарушение на чл. 63 т. 1 КЗ, поради което е наложена санкция по чл.319, ал.1, т.2 от КЗ. Същото е установено по застрахователна полица №1111189074845 от 09.11.2011г., по застрахователна полица №11111890762009 от 09.11.2011г., по застрахователна полица №11111890765951 от 09.11.2011г., както и по застрахователна полица 11111890765710/09.11.2011г., за което са наложени съответно пет имуществени санкции по чл. 319, ал.1, т. 2 от КЗ.

Съдът съображава, че с жалбата пред СРС се е твърдяло, че няма нарушение на чл.63, т. 1 от КЗ, който задължава застрахователите да определят премии, съответстващи на размера на поетия риск, което се е приемало, че е различно от премиите по чл. 65, ал. 1 от КЗ. Правен е бил доводът, че чл. 63, т. 1 от КЗ може да бъде нарушен само, ако се изследва целият портфейл от сключваните застрахователни договори, а не съответно на само една застрахователна премия. Твърдяло се е, че не е установено в нито един от описани пет договори дали има платена застрахователна премия, за да е валидна застрахователна полица. Оспорена е била и датата на издаване на НП, доколкото се е визирало, че не трябва да се приема като посочената 06.06.12г., а 11.06.2012г. – датата на получаването на НП от дружеството.

Гореизложените съображения не са били споделени от СРС и касационната инстанция напълно споделя изводите на СРС. Във връзка с това намира, че СРС правилно е приел, че датата на издаване на НП е посочената в същото, като това кога е получено последното от дружеството определя срока за обжалването му и не може да е индичия, че НП има друга дата, освен вписаната в същото. За доказване на последното обстоятелство няма писмени доказателства, а само твърдения на касатора, които са защитна теза, с цел обуславянето на процесуални нарушения, каквито правилно не са констатирани от СРС. Правилно СРС не е приел, че за нарушение на чл. 63 т. 1 КЗ трябва да се изследва цялата застрахователна дейност на дружеството. Нормата въвежда изискване, което е доказано, че не е спазено от застрахователя при описаните 5 застрахователни полици, поради което правилно е констатирано, че следва да се наложи санкция на дружеството по чл. 319 ал. 1 т. 2 от КЗ. Същата е обсъждана по размер от СРС – че е минимална, поради което не са разглеждани доводите за нейната прекомерност.

Следва да се има предвид, че доводите на жалбоподателя, изложени пред СРС се поддържат и в касационната жалба вкл. относно неправилното приложение на чл.319 вр. чл. 63 КЗ. Неправено е позоваване на чл.29 от Директива 92/49 ЕС, в който текст се твърди, че се забранява на държавните-членки да въвеждат изискване за предварително и системно уведомяване за премии и тарифите, които застрахователите използват при договарянето със застрахованите лица. Подчертава се, че държавите-членки не могат да приемат разпоредби, изискващи предварително

одобрения или системно уведомяване за специални и общи условия на полиците, ставките на премиите или формите и други печатни документи, които застрахователят възнамерява да използва за сделките с титулярите на полицата. Твърди се, че с директивата се въвежда правна норма, която има директно приложение, поради което е следвало да се съобрази, че чл.69, ал.1 от КЗ не може да въвежда подобна рестрикция.

К. състав във връзка с изложеното – изцяло споделя довода на СРС, че административният орган не определя вместо застрахователя застрахователна премия, като констатира, че същата е следвало да е в по-висок размер, а единствено упражнява правомощията за финансов надзор, включващо и ПАМ, с цел гарантиране правата на потребителите. В тази връзка СРС е развил подборни съображения, които напълно се споделят включително, че освен, че няма противоречие на директивата, то последвана е транспонирана в КЗ, видно от § 46 т. 17 от ПЗР на КЗ. Следва да се посочи, че съдебната практика за това, че при описания вид деяния има нарушение на чл.63, ал.1, т.1 от КЗ и се следва санкция по чл.319, ал.1 от КЗ –е константна. В този смисъл решение №6096 от 08.10.2013г. по кнахд №5641/2013г. АССГ, II к.с., решение №1360 от 29.05.2013г. по кнахд №1331/2013г. АС-Варна и т.н. Отделно има и константна практика по наложените ПАМ по чл.302, ал.2 т.2 от КЗ именно за нарушение на чл.63, ал.1, т.1 от КЗ –например решение №7359 от 23.05.2012г. по адм.дело №16593/2011г. IV, където е посочено каква е разликата между премията по чл.63, ал.1, т.1 КЗ и чл.65, ал.1 КЗ –първата е рискова, а втора застрахователна.

С оглед всичко –се прави извода, че е правилна констатацията в НП, че застрахователната премия по застраховка „Гражданска отговорност” трябва да покрива, както задълженията във връзка с поетия риск, така и извършените от застрахователя разходи по вида застраховка, които не са съобразени от касатора. С оглед изложено жалбата е неоснователна, следва да се остави без уважение, като съответно решението на СРС като правилно и законосъобразно се остави в сила.

Водим от гореизложеното и на основание чл.221, ал.2 АПК вр. с чл.63, ал.1 изр.2-ро ЗАНН - Административен съд-София град VII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 29.03.2013г. по нахд № 12793 по описа на СРС за 2012г., с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № Р-10-283/06.06.2012г. на зам. Председателя на КФН, с което на ЗАД [фирма] са наложени пет имуществени санкции по чл. 319, ал. 1 т. 2 КЗ от по 1000лв..

Решението е окончателно.

Председател:

Членове:1.

2.